

de vrouw van schipper Ké

solo:

Op Wieringen daar woonde,
Een ieder die haar beloonde,

Maar eerst werd er gedronken,
Uit zulke grote kruiken,

En hadden zij hun dorst gelest,
Dan gingen ze naar beneden,

tussenspel

Maar beneden aangekomen,
Daar werden zij geronseld,

Zo voer daar menig zeeman,
Omdat ze bij de vrouw van Ké,

Op Wieringen daar woonde,
Die haar brood verdiende,

koor:

de vrouw van schipper Ké
mocht mét haar naar benéé
Een ieder die haar beloonde,
mocht mét haar naar benéé

een borreltje of vier.
vol brandewijn en bier.
Uit zulke grote kruiken,
vol brandewijn en bier.

maar hun geld was nog niet op.
al met hun zatte kop.
Dan gingen ze naar beneden,
al met hun zatte kop

wachtte hun een grote pech.
al hun centen waren weg
Daar werden zij geronseld,
al hun centen waren weg.

op een zeilschip naar de West.
hun dorst hadden gelest.
Omdat ze bij de vrouw van Ké,
hun dorst hadden gelest.

de vrouw van schipper Ké
aan de mannen van de zee.
Dié haar brood verdiende,
aan de mannen van de zee.

Dié haar brood verdiende,
aan de mannen van de zee.